

**ผลของสารเคลือบผิวสกัดจากไอกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของพริกหวานสด
ระหว่างการเก็บรักษา**

**Effects of Coating using Wax Extracted from Cabbage Leaf on Quality Changes of
Fresh Bell Pepper during Storage**

นิตยา ภูงาม¹ วีเรวะทัย อุทโธ^{2,3} ฤทธิรงค์ พฤทธิกุล⁴ และสุพรรณิการ์ ปักເຄຫາດີ⁵
Nittaya Phungam¹, Weerawate Utto^{2,3}, Rittirong Pruthikul⁴ and Supannikar Pakkethati⁵

Abstract

The objective of this research was to develop the surface coating material containing 10% (w/v) wax extracted from the cabbage leaf (denoted CB-wax). The research was also undertaken to study effects of the CB-wax on postharvest qualities of bell pepper. The fruits were coated with CB-wax and kept at 10°C for 21 days. The qualities of pepper coated with CB-wax were compared to those of the fruits coated by chitosan solution and those of non-coated peppers (control). The results showed that the fruits peppers coated by either CB-wax or chitosan did not show disease and had clearly changes in visual appearances, compared to those measured on Day 0. Percentages of weight losses of peppers coated with either CB-wax or chitosan (5.00% and 6.00%, respectively) were lower than those of the fruit in the control treatment (10.00%). The peppers coated with either CB-wax or chitosan had higher firmness than the non-coated ones. Whilst total soluble solid (TSS) as well as titratable acidity (TA) values of the pepper coated with CB-wax slightly increased when comparable to those of the fruit coated with chitosan, the TSS and TA values of the control continuously increased (14.8%) and were higher than those of the coated pepper. Respiration rates of the pepper coated with both coating materials were lower than the average value of the control treatment.

Keywords: Cabbage leaf wax extracted, Surface coating material, Postharvest quality changes

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ได้พัฒนาสารเคลือบผิวจากไอกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของพริกหวานสด เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10°C เป็นเวลา 21 วัน เพรียบเทียบคุณภาพกับพริกหวานที่ผ่านการเคลือบผิวด้วยสารละลายไครโคโตซาน และพริกหวานไม่ผ่านการเคลือบผิว (ชุดควบคุม) ผลการทดลอง พบว่า พริกหวานที่ผ่านการเคลือบผิวด้วยสารทั้งสองประเภทไม่พบการเกิดโรค และมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะปراภูภายนอกที่แตกต่างจากวันที่ 0 อย่างชัดเจนยกเว้นเมื่อยกเทียบกับน้ำหนักในวันที่ 21 การสูญเสียน้ำหนักเฉลี่ยของพริกหวานที่เคลือบผิวด้วย CB-Wax หรือไครโคโตซาน มีค่าเท่ากับ 5.00% และ 6.00% ตามลำดับ ซึ่งมีค่าต่ำกว่าพริกหวานชุดควบคุม (10.00%) พริกหวานที่เคลือบ CB-Wax หรือไครโคโตซาน มีความแห้งเนื้อมากกว่าชุดควบคุมทั้งนี้พริกหวานที่เคลือบผิวด้วย CB-wax มีค่าของของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด (TSS) และ ค่าปริมาณกรดที่ต่อเท่าๆ ได้ (TA) เพิ่มขึ้นเล็กน้อย และมีค่าไกล์เดย์กันบับพริกหวานที่ผ่านการเคลือบผิวด้วยไครโคโตซาน ในขณะที่พริกหวานชุดควบคุมมีค่า TSS และ TA เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีค่าสูงกว่าพริกหวานที่เคลือบผิวทั้งสองประเภท อัตราการหายใจของพริกหวานที่เคลือบผิวทั้งสองประเภท มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการหายใจของพริกหวานในชุดควบคุม

คำสำคัญ: ไอกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงคุณภาพ สารเคลือบผิว การเปลี่ยนแปลงหลังการเก็บเกี่ยว

¹ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตศรีราชา ถนนสุรินทร์-ปราสาท อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

² Department of Food Science and Technology, Faculty of Agriculture and Technology, Rajamangala University of Technology Isan Surin Campus, Surin-Prasart Road, Mueang district, Surin

³ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ถนนสسلامาร์ค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

⁴ Department of Food Technology, Faculty of Agriculture, Ubon Ratchathani University, SttMark Road, Warinchamrab district., Ubon Ratchathani

⁵ ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร

³ Postharvest Technology Innovation Center, Commission on Higher Education, Bangkok 10400, Thailand.

⁴ ห้องปฏิบัติการพลาสติก ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและสัมภาระชั้นนำ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

⁴ Laboratory Plastics, National Metal and Materials Technology Center, National Science and Technology Development Agency

⁵ กองวิจัยและพัฒนาข้าว กรมการข้าว 50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

⁵ Division of Rice Research and Development Rice Department 50 Paholyothin Road Lad Yao, Chatuchack

คำนำ

ในปัจจุบันผู้ประกอบการผักและผลไม้สอดให้ความสำคัญต่อการใช้สารเคลือบผิวที่ผลิตจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ เช่น ไข่สั่ง ไขကาร์บูบาร์ ไขราช้า ไคร็อก โคโนชาน และสารบอคชิเมทิล เซลลูโลส (carboxymethyl cellulose) สารเคลือบผิวกลุ่มนี้มีความปลดภัยต่อผู้บริโภคและสามารถรักษาความชื้นได้ (*Arnon et al.*, 2014) อย่างไรก็ตามสารเคลือบผิวที่ผลิตจากวัตถุดิบธรรมชาติในประเทศไทยไม่เพียงพอต่อการใช้งาน โดยจึงต้องมีการนำเข้าสารเคลือบผิวจากต่างประเทศ เช่น สารเคลือบผิวไข่คาร์บูบาร์ (สวทช., 2554) การวิจัยนี้ให้ความสนใจในการสกัดไข่จากใบกะหล่ำปลี เนื่องจากใบกะหล่ำปลีโดยเฉพาะใบด้านนอกมีกลุ่มตั้งตัวอยู่ จึงควรนำมาใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่าโดยการสกัดไข่ ซึ่งมีสมบัติไม่ชอบน้ำ (hydrophobicity) เป็นอย่างมาก น้ำอย (low wettability) และสามารถทำความสะอาดตัวเองได้ (self-cleaning หรือ lotus effect) ปัจจุบันยังไม่มีรายงานการศึกษาการสกัดไข่จากใบกะหล่ำปลีเพื่อพัฒนาเป็นสารเคลือบผิวผักและผลไม้ ดังนั้นการวิจัยจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสกัดไข่จากใบกะหล่ำปลีที่เป็นใบนอก และนำมาพัฒนาเป็นสารสารเคลือบผิวโดยศึกษาผลของสารเคลือบผิวต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพภายหลังการเก็บเกี่ยวของพรวิกหวาน ซึ่งเป็นผลิตผลที่มีมูลค่าสูงแต่มีแนวโน้มที่จะเสื่อมเสียคุณภาพได้ง่าย (*Abad-Ullah et al.*, 2017)

อุปกรณ์และวิธีการ

- การสกัดไข่และการเตรียมสารเคลือบผิว (1.1)** การสกัดไข่ สกัดไข่จากใบกะหล่ำปลีโดยดัดแปลงวิธีของ *Bohnic et al.* (2014) นำไปขนาด $1 \times 3 \text{ cm}$ (กว้าง x ยาว) น้ำหนักรวมเท่ากับ 150 g มาสกัดแล้วใส่ลงในขวดโลหะแก้วขนาด 2 L ได้คลอริโนเจน (ความเข้มข้น $100\% \text{ v/v}$) ปริมาณ 300 ml เป็นระยะเวลา 15 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 35°C ระหว่างนี้ตัวทำละลายออกจากไข่สกัดด้วยก๊าซในต่อเนื่อง และแข็งในอ่างน้ำอุณหภูมิ 50°C ได้ไข่สกัดสีน้ำตาล และขันเหนียวเล็กน้อย (1.2) การเตรียมสารเคลือบผิว นำไปที่สกัดละลายในตัวทำละลาย (ไตรอทานอลามีน triethanolamine) ความเข้มข้น $5\% \text{ (w/v)}$ โดยมีน้ำกลั่นเป็นตัวทำละลาย เพื่อพัฒนาเป็นสารละลายอิมัลชันที่ความเข้มข้น $10\% \text{ (w/v)}$
- การเคลือบผิวและการทดสอบคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว** นำพรวิกหวานสีเหลือง (ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง $7.5 \times 85 \text{ cm}$) ที่ผ่านการทำความสะอาดด้วยการแช่ในสารละลายโซเดียมไฮโดรเจนออกไซด์ 100 ppm เป็นเวลา 3 นาที มาเคลือบโดยนำเบรนจูมสารเคลือบแล้วทาลงบนพิวของพรวิกหวานจนทั่ว ทำซ้ำ 2 รอบ และเป่าแห้งด้วยพัดลม นำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10°C เป็นเวลา 21 วัน ศึกษาคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวต่อไปนี้ (2.1) ร้อยละการสูญเสียน้ำหนัก ทำการเบรย์บเทียบนำหนักเริ่มต้น และรายงานเป็นร้อยละการสูญเสียน้ำหนัก (2.2) ความแน่นเนื้อ โดยใช้เครื่องโดยใช้ Texture analyser (LLOYD model, LR series, USA) ใช้หัวทดสอบแบบ Cylinder มีเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 2 mm ใช้แรงกด 500 N รายงานผลเป็นค่าแรงสูงสุด (Maximum load; N) (2.3) ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ โดยใช้เครื่องวิเคราะห์โมลิเตอร์ (refractrometer) และรายงานเป็นร้อยละ (2.4) ปริมาณกรดที่ไห่เกรตได้ ด้วยการประยุกต์วิธีของ โครดา และคณะ (2555) รายงานเป็นร้อยละ (2.5) อัตราการหายใจ ซึ่งเป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของก๊าซ CO_2 ในระบบปิด และมีการคำนวนอัตราการหายใจหรือ อัตราการผลิต CO_2 ต่อหน่วยเวลา ด้วย Ideal gas law และประยุกต์วิธีที่รายงานโดย Maguire (1998) การศึกษานี้ได้เบรย์บเทียบผลของการเคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวที่พัฒนาขึ้นกับพรวิกหวานชุดควบคุมที่ไม่ผ่านการเคลือบผิวและพรวิกหวานที่เคลือบผิวด้วยสารละลายโคโนชาน ความเข้มข้น 5% ซึ่งเป็นสารเคลือบผิวที่จำหน่ายเชิงพาณิชย์ (Benefit Chitosan)
- การวางแผนการทดลองและวิเคราะห์** วางแผนการทดลองแบบ Factorial in CRD โดยทำการวิเคราะห์ผลของปัจจัยต่อคุณภาพการเก็บรักษา 2 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อคุณภาพของพรวิกหวาน คือ ชนิดของสารเคลือบผิว และระยะเวลาในการเก็บรักษา ด้วยการวิเคราะห์ Analysis of variance (ANOVA) ณ $p<0.05$ และเบรย์บเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละสิ่งทดลองโดยใช้ Duncan multiple's range test ด้วยโปรแกรม SPSS ดำเนินการศึกษาจำนวน 3 ชั้้า

ผล

การเคลือบผิวพรวิกหวานสดด้วยสารเคลือบผิว CB-wax และสารเคลือบผิวโคโนชาน ไม่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะปรากฏของตัวต่อต่างจากวันที่ 0 อย่างไรก็ตามภายในวันที่ 21 วัน มีลักษณะปรากฏของรอยเที่ยวน้ำบ้างเล็กน้อยแต่ไม่มีการเจริญของเชื้ออุลิโนทรีย์ เมื่อเบรย์บเทียบกับพรวิกหวานไม่มีการเคลือบผิว ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะภายนอกอย่างชัดเจนภายหลังการเก็บรักษา 7 วัน (\pm แสดงผลการทดลอง) การเคลือบผิวพรวิกหวานด้วยสารเคลือบผิว CB-wax และโคโนชานมีการสูญเสียน้ำหนักลดลงประมาณ $5.7\text{-}6.00\%$ ซึ่งน้อยกว่าการสูญเสียน้ำหนักของชุดควบคุม (10%) (Figure 1 A) ความแน่นเนื้อของพรวิกหวานมีแนวโน้มลดลงตลอดการเก็บรักษา แต่พรวิกหวานที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวทั้ง 2 ชนิด มีการเปลี่ยนแปลงต่ำกว่า ($26.00\text{-}20.00 \text{ N}$) พรวิกหวานที่ไม่ได้เคลือบผิว ($18.00\text{-}6.00 \text{ N}$) (Figure 1 B)

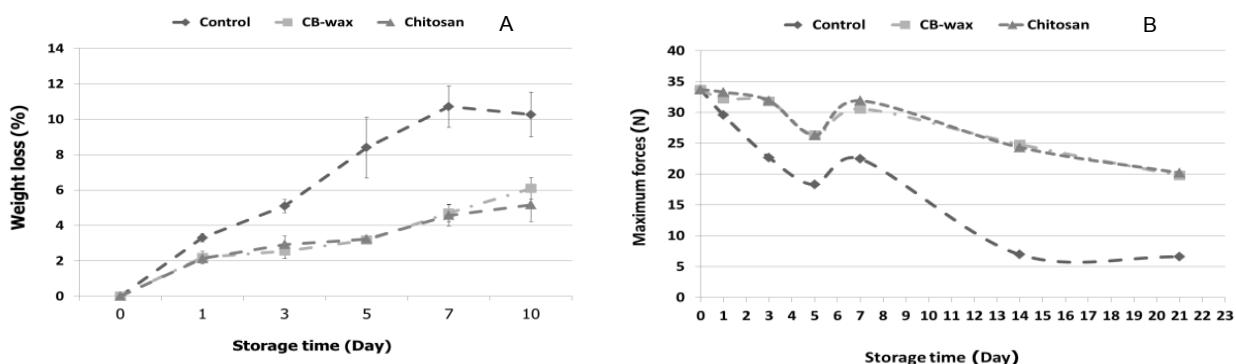

Figure 1 Effects of CB-Wax coating and chitosan coating on weight loss (A) and firmness (B) of fresh bell pepper during storage at 10°C for 21 days (error bar represent \pm standard error and n=18). Ctrl (control) represents non-coated bell pepper at 10°C for 21 days.

ปริมาณของเอนไซม์ที่ละลายน้ำได้ (TSS) ของพิริกหวานที่เคลือบพังผืดสองประเภทมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (5.8-7.2%) จากค่าที่วัดวันที่ 0 แต่ค่า TSS ของชุดควบคุมมีค่าเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก (5.8-14.8%) (Figure 2 A) สอดคล้องกับผลของปริมาณกรดทั้งหมด (TA) ของพิริกหวานสดที่เคลือบผิวทั้ง 2 ชนิด มีค่า TA เพิ่มขึ้นเล็กน้อย (0.03-0.05%) ในขณะที่ค่า TA ของควบคุมมีค่าเพิ่มขึ้นสูงอย่างต่อเนื่อง (0.03-0.10%) (Figure 2 B)

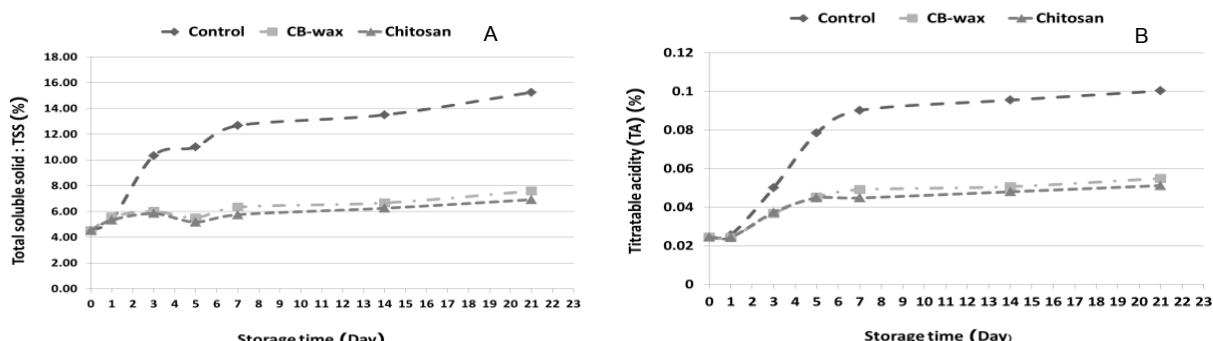

Figure 2 Effects of CB-Wax coating and chitosan coating on the TSS (%) (A) and TA (B) of fresh bell pepper (average \pm standard error; n=18). Ctrl (control) represents non-coated bell pepper at 10°C for 21 days.

อัตราการหายใจของพิริกหวานสดที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวทั้ง 2 ชนิด มีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ยของวันที่ 10 เท่ากับ $0.04 \mu\text{mol s}^{-1} \text{kg}^{-1}$) เมื่อเปรียบเทียบกับวันที่ 0 ในขณะที่ชุดควบคุมมีค่าสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยของค่าที่วัดในวันที่ 10 มีค่าเท่ากับ $0.14 \mu\text{mol s}^{-1} \text{kg}^{-1}$ (Figure 3)

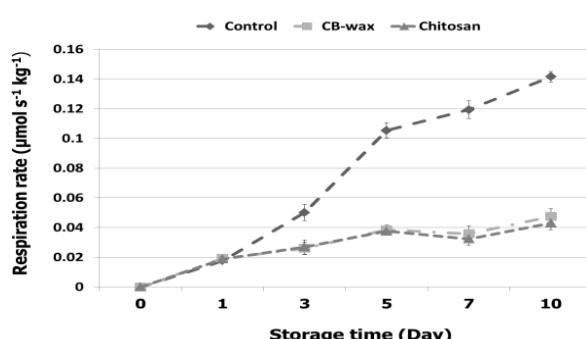

Figure 3 Effects of CB-Wax coating and chitosan coating on the respiration rate ($\mu\text{mol s}^{-1} \text{kg}^{-1}$) of fresh bell pepper (average \pm standard error; n=6). Ctrl (control) represents non-coated bell pepper at 10°C for 10 days.

วิจารณ์ผลการทดลอง

การเปลี่ยนแปลงลักษณะภายนอก เช่น รอยเหี่ยวย่างเปลือกเกิดขึ้นลึกน้อย ไม่พบการเกิดโรค และการเจริญของเชื้อจุลทรรศน์ ที่เห็นได้ด้วยตาเปล่าของพิริกหวานที่ผ่านการเคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวทั้ง 2 ชนิด เนื่องจากสารเคลือบผิวทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันบริเวณผิวของพิริกหวาน ช่วยลดการคายน้ำที่จะลดการเหี่ยวย่างผลไม้ และทำหน้าที่ช่วยบังกันการเข้ามาถ่ายของจุลทรรศน์ที่เกิดขึ้นบริเวณผิวของผลิตผล (Kader et al., 1987; Pen and Jiang, 2003) สารเคลือบผิวทั้ง 2 ชนิดสามารถชะลอการสูญเสียน้ำหนักของพิริกหวานได้ เนื่องจากสารเคลือบผิวทำหน้าที่เป็นชั้นทึบกั้น (barrier layer) ของการแลกเปลี่ยนกําชและไอน้ำ เพิ่มเติมจากไข่มุขตามธรรมชาติ จึงส่งผลให้การสูญเสียน้ำจากพิริกหวานไปยังสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นช้าลง ทั้งนี้การสูญเสียน้ำเป็นสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของพิริกหวาน (ชูสิทธิ์ และคณะ, 2550) ส่งผลให้ช่วยลดการสูญเสียของความแห้งเนื้อของพิริกหวานได้ (Marmur et al., 2013) พิริกหวานที่ผ่านการเคลือบผิวทั้งสองประเภทมีการเปลี่ยนแปลงค่า TSS และ TA ที่ต่ำ เนื่องจากชั้นของสารเคลือบผิวลดการแลกเปลี่ยนกําชส่งผลให้เกิดการชะลอกระบวนการหายใจและเมtabolism ชั้นของสารเคลือบผิวที่ต่ำ (Phungmaneeskul et al., 2010) จึงทำให้กระบวนการเปลี่ยนแปลงไปเป็นน้ำตาลและการผลิตกรดอินทรีย์เกิดขึ้นในอัตราที่ช้าลง (Vargas et al., 2008; Abad-Ullah et al., 2017) เมื่อเปรียบเทียบกับพิริกหวานในชุดควบคุม ทั้งนี้ผลการศึกษาอัตราการหายใจของพิริกหวานที่เคลือบด้วยสารเคลือบผิวทั้งสองชนิดที่ช่วยชะลอกระบวนการเมtabolism ในพิริกหวานได้ การชะลออัตราการหายใจและเมtabolism ของพิริกหวานในชุดควบคุมในพิริกหวานได้ ผลการลดลงของความแห้งเนื้อเกิดขึ้นได้ช้าลง (Elsheshetawy et al., 2016)

สรุปผลการทดลอง

สารเคลือบผิวจากไข่สกัดในกระหล่ำปลี มีประสิทธิภาพในการชะลอการเปลี่ยนแปลงภายหลังการเก็บเกี่ยวของพิริกหวานสด เช่น ชะลอการสูญเสียน้ำหนัก ความแห้งเนื้อเนื่องจาก TSS ค่า TA ลดอัตราการหายใจได้ และมีประสิทธิภาพใกล้เคียงกับสารเคลือบผิวไข่โคโคโซดาในการชะลอการเปลี่ยนแปลงคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของพิริกหวาน

คำขอบคุณ

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำหรับทุนสนับสนุนการศึกษาระดับปริญญาเอกของโครงการ TGIST ประจำปีการศึกษา 2558-2560 และ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่สนับสนุนการวิจัยและห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและการจราหาร

เอกสารอ้างอิง

- ชูสิทธิ์ ทรงสกลทรัพย์, อภิวัติ อุทัยรัตนกิจ และชาลีดา บรรพติชัยชาติ. 2550. พิสูจน์ปริมาณได้จากการผ่านน้ำและการประยุกต์ใช้สารเคลือบผิวชุมพู่พันธ์ ทับทิมจันทร์. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตรฯ 38(6) : 208-21.
- ศิรดา กนกพาณิช, ธีรุ่ง บริหารนนท์ และอภิวัติ บุญศิริ. 2555. รายงานวิจัยการพัฒนาสารเคลือบผิวผลไม้จากสารละลายเซลล์แล็คเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาและรักษาคุณภาพผลไม้เมืองร้อนในไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). 62. หน้า.
- สวทช. 2554. ศูนย์สื่อสารวิทยาศาสตร์ไทย สวทช. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ. คอลัมน์ Smart Life. ฉบับวันอังคารที่ 13 กันยายน 2554 [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.nstda.or.th/nstda-knowledge/6577-20110913-fruits-pretty-dangerous> (29 มิถุนายน 2562).
- Abad-Ullah, N., A. Abbasi, M. Shafique, and A. A. Qureshi. 2017. Influence of edible coatings on biochemical fruit quality and storage life of bell pepper cv. "Yolo Wonder". Journal of Food Quality 10 : 1-11.
- Arnon, H., Y. Zaitsev, R. Porat and E. Poverenov. 2014. Effects of carboxymethyl cellulose and chitosan bilayer edible coating on postharvest quality of citrus fruit. Postharvest Biology and Technology 87 : 21-26.
- Bohinc, T., D. Markovic and S. Trdan. 2014. Leaf epicuticular wax as a factor of antixenotic resistance of cabbage to cabbage flea beetles and cabbage stink bugs attack. Acta Agriculturae Scandinavica, Section B-Soil and Plant Science 64(6): 493-500.
- Elsheshetawy, E., A. Mossad, W.K. Elhelew and V. Farina. 2016. Comparative study onthe quality characteristics of some egyptian mango cultivars used for food processing. Annals of Agricultural Sciences 61: 49-56.
- Kader, A. A. 1987. Respiration and gas exchanges of vegetables. In postharvest physiology of vegetables Marcel Dekker. New York: pp 25-40.
- Maguire, K. M. 1998. Factors affecting mass loss of apples. Ph.D. thesis. Massey University. Palmerston North, New Zealand.
- Marmur, T., Y. Elkind and A. Nussinovitch. 2013. Increase in gloss of coated red pepper by different brushing. LWT-Food Science and Technology 51: 531-536.
- Pen, L.T. and Y.M. Jiang. 2003. Effects of chitosan coating on shelf life and quality of fresh-cut Chinese water chestnut. Lebensm.-Wiss. U-Technology 10 : 359-364.
- Phungmaneeskul, S., A. Jangchud and K. Jangchud. 2010. Development of bilayer and composite coatings for decreasing weight loss of tangerine. Journal of Agriculture 34(1): 23-28.
- Vargas, M., C. Pastor, A. Albors, A. Chiralt and C. Gonzalez-Martinez. 2008. Development of edible coating for fruit and vegetable possibilities and limitations. Fresh Produce 2(2) : 32-40.